

[Halvdan Hendriksen.]

Side til Amerikas Forenede Stater i Haabet om, at den Hjælp, der ydes os og de 15 andre Konventionslande, maa bidrage til, at det høje Maal, der anføres i Konventionen som Formaalet med Hjælpen og med det europæiske økonomiske Samarbejde, vil blive naaet. I Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg her har fremsat, kan jeg tilsige min Gruppes Støtte til hurtig Gennemførelse af begge Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Forslag til Lov om Optagelse af Statslaan i Amerikas Forenede Stater er en naturlig og nødvendig Konsekvens af det tvende Forslag til Rigsdagsbeslutning, jeg nu har omtalt, og det er en Selvfølge, at min Gruppe ogsaa vil stemme for dette Forslag.

P. N. Petersen (Røjle): Formelt kan det maaske siges, at det er et svagt Grundlag, som dette høje Ting maa bygge sin Afgørelse paa i det foreliggende Tilfælde. Det drejer sig jo om vort Folks Deltagelse i den Kraftanstrengelse, der er nødvendig for at bringe Verden paa Fode igen efter den største Katastrofe, der nogen Sinde har ramt Menneskeheden. Jeg ser her ganske bort fra de Tidsfrister, der er levnet det høje Ting til Overvejelser i denne Forbindelse; der er i saa Henseende ikke synderligt at beklage sig over i Forhold til det andet høje Ting. Det, jeg navnlig tænker paa i denne Forbindelse, er Artikel 13 i den Konvention, der blev underskrevet i Paris i April Maand, hvoraf det fremgaar, at Organisationens kan træffe Afgørelser, der skal gennemføres af Medlemsstaterne. Formelt er det et meget svagt Grundlag at bygge Tilværelse paa. Vi kan blive udsat for at skulle foretage Ting, som vi er saa inderligt imod; det er i Virkeligheden et Skaar i vor Suverænitet, som vi kun kan genvinde efter 12 Maanedes Forløb. Men reelt er Grundlaget meget stærkt, da det er Udtryk for en koncentreret Vilje til at raade Bod paa de Ulykker, som den store Verdenskatastrofe førte ind over Europas Folk. Jeg vil gerne understrege, at der aabnes Adgang for alle Europas Folk til at deltage i dette Opbygningsarbejde.

Vi maa derfor ogsaa nu for vort Vedkommende vise, at vi virkelig har Vilje til at deltage i denne Kraftanstrengelse. Vi maa yde vort Bidrag til at fremme Samhandelen mellem de forskellige Lande i Verden. I Forhold til andre Lande er vore Toldindtægter forholdsvis beskedne, det gælder ogsaa i Forhold til Statens

andre Indtægter, saa vi skulde have gode Muligheder for at yde vort Bidrag til Lettelse af Handelskædet med de andre Nationer gennem øget Frihandel. Hovedaarsagen til Misæren er jo Vareknapheden. Vi maa derfor udfolde de største Anstregelser for at fremme Produktionen, først og fremmest af Varer, der er egnede til Eksport, da det er en Livsbetingelse for os, at vor Handelsbalance er i Orden. Vi maa eksportere, hvis vi vil leve. En saadan Kraftanstrengelse maa naturligvis forudsætte et vist Samarbejde imellem de forskellige Lande. Den ene Haand maa vide, hvad den anden gør, hvis dette Genopbygningsarbejde skal lykkes. Jeg skal ikke nægte, at jeg glæder mig over, at det andet høje Ting har føjet § 2 til Lovforslaget om Statslaan, da det altid vil være rigtigt at styrke Lovgivningsmagtens Indflydelse i videst mulig Udstrækning.

Maa jeg endelig i denne Forbindelse benytte Lejligheden til ogsaa at takke den højtærede Finansminister for Tilsagnet om at tilstille Landstingets Finansudvalg Oplysning om de økonomiske Bevægelser, der finder Sted i Forhold til Marshall-Planen. Jeg er enig med den højtærede Udenrigsminister i, at et Opbygningsarbejde som det, der er Tale om her, bedst kan ske sammen med de Lande, der har samme Maal som vi, men jeg kan ikke opgive Haabet om, at det i stigende Grad maa gaa op for alle Nationer, at vi ikke kan undvære hinanden, og at det derfor vil være nødvendigt med et udvidet Samarbejde, hvis vi skal kunne nære Haabet om en jævn og rolig social og kulturel Udvikling i det af to Verdenskrige mishandlede Europa.

Chr. Nielsen: Da den amerikanske Udenrigsminister Marshall den 5. Juni sidste Aar i en Tale paa Harvard Universitetet for første Gang antydede Amerikas Ønsker om en fælles Plan til Hjælp for Europa, maatte disse Udtalelser i sig selv give Anledning til megen Skepsis, fordi det Amerika, som vi under Roosevelts Ledelse havde lært at værdsætte og agte, ikke eksisterede mere, fordi vi har set, hvorledes Amerikas Politik siden den store Statsmands Død gradvis er gledet over til at blive Udtryk for Ønsker fra Wall Street, hvor en Række hensynsløse Personer økonomisk og politisk dirigerer Amerikas Politik indadtil og udadtil.

Den Skepsis, hvormed mit Parti mødte Amerikas Antydning om et fælles Hjælpeprogram, er yderligere blevet bestyrket i det